

Н О В И

Стиуденци

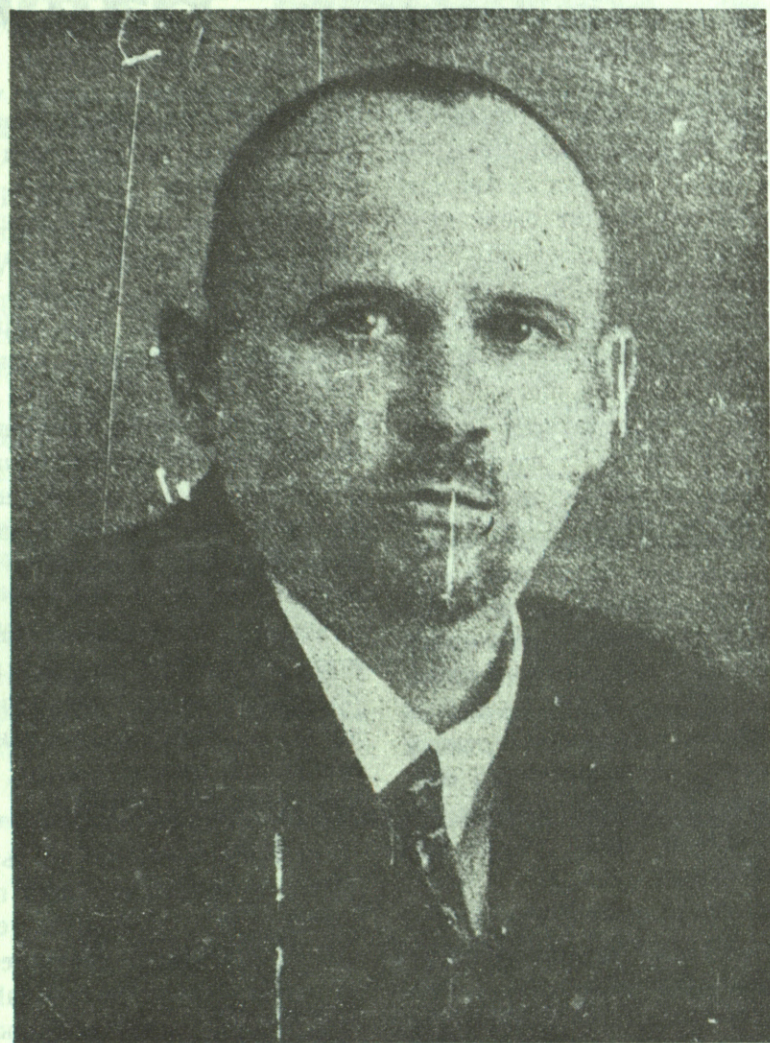
Орган стручних, економских, културних и спортских удружења на Београдском универзитету

РЕДАКЦИЈА И АДМИНИСТРАЦИЈА
КРАЉЕВИЋА ТОМИСЛАВА БРОЈ 48

Београд 15 јула 1940 год.

ПОЈЕДИНИ БРОЈ ДИНАРА 1.50—
ИЗЛАЗИ ДВА ПУТА МЕСЕЧНО

IN MEMORIAM

Покојни Ректор Драг. Јовановић

Кроз који дан биће годишњица смрти нашег драгог и незаборавног ректора Д-р Драгослава Јовановића. Његова велика љубав према студентима и народу, његов до крајности предан рад за добро универзитета и студената, његова истрајност у борби за одбрану Аутономије Универзитета велики је дуг којим нас је наш ректор задужио и који ми никада нећемо заборавити. Зато се ми студенти Београдског Универзитета, приликом ове тужне годишњице са дубоком захвалношћу сећамо нашег доброг Ректора.

Редак је пример да се међу нашим професорима сретне човек каквог смо срели у личности пок. ректора Јовановића. О томе смо се најбоље уверили после његове смрти. Нема више оне топле родитељске љубави и разумевања нашег положаја, нема искреног племенитог срца, које је нас дочекивало у Ректорском кабинету.... Нема истински студентског Ректора који нас је увек разумео и помагао у борби за побољшање нашег тешког положаја; који нас је помагао и волео јер је био прожет љубављу према свему што је слободарско и народно; помагао нас је и волео јер је у нама видео праву народну омладину. По-

сле бурних догађаја на Универзитету 1936 године, на свим факултетима изашао је проглас новог Ректора упућен студентима. Топлином родитељског срца био је прожет овај проглас новог Ректора који је најавио нове боље дане за студенте. Штрајк је одмах завршен. Почео је период рада и стварања. Студенти су добили свога, правог студентског Ректора.

Многи студентски проблеми који су чекали на решење узели су се свесрдно у разматрање, приступило се њиховом решавању увек се споразумевајући са студентима. Пок. ректор Јовановић није се односио са студентима са висине професорске катедре и службеног примања у Ректорату већ интимно, родитељски као младе, слободне људе, сараднике на развијању слободне мисли науке. Схватио је да се само кроз тесну и искрену сарадњу студената и професора могу решити са успехом сва студентска и опште-универзитетска питања и да је таква сарадња највећа гаранција реда, мира и напретка на Универзитету. Захваљујући у првом реду њему и добром вољи студената та је сарадња остварена и стално продубљивана зачитаво време његовог ректоровања.

Разумео је пок. Ректор нас — децу своју — како је често називао нас студенте — и предао се раду да наш тешки положај побољша. И заиста, многи су проблеми решени на задовољство студената: Потпуно удружење је почело рад, помагане су студентске мензе, смањене таксе, уведен систем прогресивне школарине, подигнута Централна академска трпеза, развијен културни рад на Универзитету а то је било могуће тако решити једино кроз сарадњу студената и професора.

Акциони одбор студентских стручних удружења скоро свакодневно је посећивао пок. Ректора. Посете су често пута биле врло дуге по 6-8 часова а на лицу доброга учитеља није се видело ни трага досаде. Иако физички исцрпљен од тешке болести, он је увек био ведар и расположен и у наше разговоре уносио оптимизам и изгледе на боље дане. Налазили смо нашег Ректора и дубоко замишљеног у свом кабинету и тада би нам се тужио на тешкоће које је наилазио у свом раду. У свом годишњем извештају пред Универзитетским већем говорећи о Аутономији, између осталог рекао је: „Аутономија Универзитета је у првом реду услов и гаранција слободне научне мисли. Наш универзитет био је увек везан за наш народ. Данас својим ставом и методама он је још више појачао своју везаност за народ.“

Месец дана испред смрти, приликом посете Акционог одбора, говорећи о билансу рада рекао је: „Све ово што сам учинио за студенте врло је мало. Кад буде довршена Централна менза и ако оудем могао подићи студентски дом у који бих сместио сиромашне студенте као што имам у плану, онда бих рекао да сам нешто учинио за моје студенте. До крајности скроман пок. Ректор није желео да се истиче његова личност ни у којој прилици. Бурно дочекиван и поздрављан на студентским приредбама које је често посећивао пок. Ректор напомињао је да то не воли и да више пажњу поклонимо другој господи: „Не указујте мени толику пажњу ја вас познајем — ми смо своји. Стичите и друге пријатеље... Али наша љубав није се могла везати вештачки за оне који ту љубав и пажњу не заслужују — она се везала за нашег драгог много вољеног и цењеног Ректора.“

Данас немамо више нашег Ректора. Он је сагорео у раду за добро нас, његових студената, у Ректорату нас не дочекује топло родитељско срце али његово светло име спомињаће захвална студентска омладина док траје Београдски универзитет. А такав је споменик тврђи и истрајнији од гранита!..

Слава великом пријатељу омладине и народа нашем незаборавном ректору Др. Драгославу Јовановићу!

Зашто смо за аутономију универзитета

Развитак културе и технике напредује упркос свих сметњи неодољивом жестином. Најшири слојеви народа и његова омладина ношени су тежњом да овладају културом и техником, да их ставе у своју службу. Безброј младих жељних знања сваке године долази на Универзитете. Познате су њима патње и муке њихових родитеља, познато им је у каквом се мраку налазе њихови ближњи. И није ни чудо да је прва дужност тих младих да се на Универзитету наоружају знањем да постану права, народу одана интелигенција, која ће умети да цени све оно што је народно и да помогне настојања народа и омладине за бољим животом.

Да би се у том правцу могла развијати, потребно је не мало услова. Пре свега, Универзитет мора да буде слободна школа где се народ учи. Научно-културни рад мора да буде обезбеђен у пуном смислу. Он мора да буде повезан са најширим слојевима народа. Свака нова тековина културе или науке треба да зашто краће време постане својина народа. Популаризација науке мора да буде једна од првих дужности Универзитета и праве народне интелигенције. А да би се то могло остварити потребно је да буде слободна наука на слободном Универзитету. Зато и није случајно, да је ова потреба толико блиско повезана са правим синовима народа, зато није случајно да је сва искрена народна интелигенција била увек спремна да се жртвује за одбрану тог великог идеала.

Настојање нашег покојног ректора Др. Драгослава Јовановића није само била потпора студентских и Универзитетских већ и опште народних захтева. Само је зато његово име велико и ван зидова Београдског универзитета.

НОВИ
министар просвете

Ових дана постављен је за министра просвете Др. Антун Корошец, претседник Сената и министар у пензији.

Добро нам дошли...

На јесен вас очекујемо, нови студенти, очекујемо ваш долазак на Универзитет. Долазите из разних места, са разних школа, долазите из недара својих народа, остављајући родитељску кућу, своје драге, много успомена, долазите са жељом да на Универзитету стекнете више знања и боље се оспособите за службу своје народу и друштву. У вама, наши драги другови, гледамо једну нову студентску генерацију,

Пред ваш долазак, наши нови другови, хоћемо да вам укажемо на тековине борби досадашњих студентских генерација, на стање које нас је затекло на завршетку школске године, тако значајне по нас студенте и целу младу генерацију, да вам укажемо на задатке који вас, као студенте, очекују. Вас очекује напоран рад, али вас очекује и наш студентски живот који смо себи изградиле очекује вас другарска средина, наша студентска заједница, много нових узбуђења и лепих доживљаја.

О свему томе ви имате своје претставе. Чули сте, и ви из најудаљенијих места, за наш Универзитет, за борбу студената да Универзитет буде и остне установа која служи народу, висока школа где ће се млади људи оружати оружјем знања и културе,

Ви долазите на Универзитет рано упознавши немаштину, беду, тешке услове под којима се већина од вас школовала. Долазите на Универзитет на коме су некад, да би се могли школовати, студенти носили млеко и цепали дрва. Сада стање није такво.

Потпуно удружење и студентске економске организације, успеле су да донекле

збрину студенте, да им пруже минимум могућности за живот и рад.

Ваши долазак на Универзитет, наћи ћете се у једној новој средини

Долазак на Универзитет неће бити за вас долазак у средину, где ћете бити препуштени сами себи, али ће за многе та средина ипак бити нова, нова по духу који кроз њу провела. Онај дух рада и другарства, дух корисних напора и весеља, дух борбе и пожртвовности, који сте ви у много случајева успели да остварите кроз средњу школу испуњава наше учионице и лабораторијуме, наша удружења и мензе, у новој студентској средини вас ће завоleti и ви ћете завоleti ту средину. Заволећете рад по удружењима, кроз који ћете се међусобно зближити и упознати. Понеће вас одушевљени занос на улици, у удружењу, на приредбама, свуда где живе и раде, боре се и радују студенти. Поћићете на излете, провешћете у атмосфери весеља и топлине дане који се не заборављају, упознаћете сву чар и сав значај нашег уранка, заволећете ту другарску студентску средину, која вам ствара толико радосних перспектива за време школовања и незаборавних успомена за цео живот. Та средина вас очекује и ви сте у њој добро дошли.

Драги другови, кратко време вас раздваја од доласка на Универзитет. На јесен ви долазите међу нас, ступате у наше редове, постајете студенти. Пред ваш долазак у студентску средину, ми вас, другови, поздрављамо срданим и другарским поздравом:

Добро нам дошли!

Студенти на летовању у Петровцу на мору

Учешће студената у научном раду

И поред недовољно срећених прилика на нашем универзитету, у последње време оцртава се све више једна појава, вредна сваке хвале и интереса. Реч је о учешћу младе академске генерације, студената и тек дипломираних слушалаца појединих научних дисциплина, у истраживачком и стваралачком научном раду. Та је делатност сасвим у зачетку код нас, те је зато треба благовремено учити и анализирати, да би јој се омогућио даљи развитак.

Док је рад ранијих генерација Универзитетске омладине био готово искључиво школско-програмски, управљен једином циљу: да се положе тражени испити, те носио у доброј мери каријеристичко обележје, дотле се у раду млађих генерација виде и више побуде као радни потстрекач.

Прилике су се последњих двадесет година у многоме измениле. Државна администрација, која је претежно апсорбовала дипломиране студенте свих факултета, постаје из године у годину све засићенија и затворенија за њих и они су све више упућени не само да се стручно формирају, већ и да сами себи стварају прилике за примену стечене спреме. Због тога све мање примеса каријеризма у њиховом раду.

Рад на науци, због свог специфичног карактера, поставља и извесне посебне услове онима, који му се посвећују. Потреба озбиљне претходне спреме за исраживања у ма ком научном подручју захтева на првом месту прави интерес за посао, највеће пожртвовање и истрајност, особине којима наша омладина сваки дан све више и у све ширем домену, показује да располаже. Дружељубље и присност у међусобном опхођењу, које се тако јасно оцртавало у свима акцијама нашег студентског покрета, показују да и ти потребни елементи за научан рад код наше омладине постоје, јер се никакав рад, па и у науци не да замислити без колаборације.

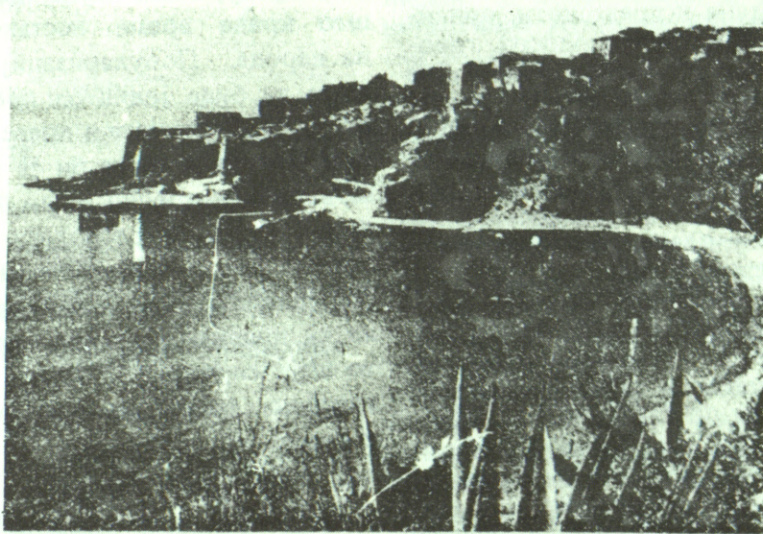
Кад год сам имао прилике да ма и посредно пратим рад студентских стручних удружења налазио сам код њих примере правог интереса за науку, њен развој и тековине и жељу за стручним усавршавањем. Прилози, које најмлађе генерације студената чине нашој младој науци постају све чешћи и знатнији. И поред прилично оскудних средстава којима наш Универзитет располаже за научна истраживања, јер кредити једва подмирују расходе наставе, ти се њихови прилози могу учинити и бројно и квалитативно већим. Наша омладина показивала је увек, кад су се прилике учиниле повољним за то, да ни у чему квалитативно не заостаје иза других нација, старијих културних традиција.

Ни у једном подручју људске делатности није тако лако прећутати истину као у науци, јер је контрола спора и приступачна једном врло узаном кругу. Зато млађима треба пружити сваку подршку у борби за њу. Развити до највећег степена истинољубље и помагати га ма у ком се облику испојило. Улити им, и одржати веру да истина увек побеђује. Борбу за њу учинити бескомпромисном и ситуационог исхода. Бранити је удруженим и свим снагама. Тако ћемо добити и потребан морално јак научни кадар.

Наша универзитетска омладина показала је не једном огромну борбеност и спремност на највеће жртве за своје идеале.

Право Универзитета на независан, самосталан и слободан живот у његовом оквиру, његову аутономију, треба да подједнако чувају и бране и наставници и студенти, јер је она и ако не довољан, али неопходан услов за стваралачки научни рад и срећан живот у оквиру Универзитета.

Павле Савић

Летовалишта колонија у Улцињу

Читајте, ширите и псмажите

ваш лист

„НОВИ СТУДЕНТ“

СТРУЧНА УДРУЖЕЊА ЊИХОВ ЗНАЧАЈ И УЛОГА

Тешки услови под којима су студирали и велика жеља за што бољим стручним оспособљавањем и подизањем свега културног нивоа, учинили су да студенти још од првих дана студентског покрета поклоне велику пажњу оснивању стручних удружења на универзитету и раду у њима. Резултати њиховог рада нарочито последњих година, показали су да су студенти збиља правилно схватили важност и значај својих стручних удружења. Пред наша стручна удружења и њихово репрезентативно тело, — Акциони одбор, поставили су се током година многоструки задаци и многе препреке. Помагање стручног усавршавања студената само је један делић на пољу решавања општих студентских питања. Наша удружења, иако релативно млада, показала су досада приличног успеха на општем побољшању студентског положаја на њиховој стручној изградњи. Примећују се видни успеси на свим пољима делатности наших удружења. Тако, пре оснивања наших стручних удружења, студенти на многим факултетима и групама кису имали ни најпотребнијих учебника, а уколико су их и могли добити, морали су их плаћати како су хтели издавачи — шпекуланти.

Наша удружења, водећи се потребама студената, отпочела су са издавањем најпотребнијих учебника. Наравно, захваљујући нашој делатности, издавачи су се морали обратити на издавање књига, а не на спекулацију.

На састанцима које одржавају наша удружења, поред третирања општих студентских питања, покла-

ња се велика пажња подизању стручног нивоа студената. Тако се са малим изузетком показало да студенти показују у стручном раду више успеха него раније.

Студентима је омогућено да преко својих удружења развију до максимума све своје способности, да стекну широку наобразбу и развију активан став на свим пољима студентске делатности као што улажу максимум напора у смислу остваривања студентских захтева који ће омогућити лакше услове студирања. Наша удружења чине све да оспособе сваког појединца. Није то случајно да последње генерације отскачу од претходних ширином својих погледа, својом општом наобразбом. Треба подвући чињеницу да наша стручна удружења поред културних и осталих студентских удружења играју важну улогу у изградњавању народне интелигенције. Исто тако треба нагласити чврсту повезаност стручних са осталим културним, економским, спортским и другим студентским удружењима на београдском универзитету и у земљи, што омогућава јединствено деловање и акцију на општем побољшању услова студирања и положаја студената. Својом сарадњом са студентима осталих универзитета у земљи и у иностранству, наша удружења поред непосредних практичних користи на стручном пољу, доприносе продубљавању веза са осталим студентском омладином. Претставници наших удружења, који су једновремено и претставници студената београдског универзитета,

активно учествују на студентским конгресима и конференцијама у земљи и иностранству. Факат је, да је таквим радом поред осталог подигнут углед наших студената и наших удружења.

Студенти све више и све боље схватају значај својих удружења о чему сведочи повећавање броја чланова у њима и све веће

активизирање појединаца. То је знак да стручна удружења, са Акционим одбором на челу, заиста правилно заступају интересе свих студената, да су основа студентског покрета и студентске активности.

Аутономија универзитета је најбоља гаранција за правилан и плодоносан рад студ удружења, на корист свих студената.

РАД

СТУДЕНТСКИХ ЕКОНОМСКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

(Наша организације су располагале са преко 4.500.000 динара)

Студентске економске организације, којих је на броју 11 отпочеле су рад у почетку школске године под много тежим условима него што је то био случај у прошлих година. Познато је да студенти нашег Универзитета потичу већином из сиромашних и средњих слојева, који су увек први на ударцу бедности и болестима и који највише снесу терете и последице ратова и привредних поремећаја. Ради тога разумљиво је да су и студенти и њихове економске организације те како осетили скупоћу која је из дана у дан расла и која је у многоме отежавала наш рад око збрињавања необезбеђених студената. Од почетка формирања студентског покрета и првих наших стручних, културних и економских удружења, студенти су улагали, а улажу и данас много напора како би она одговорили својим задацима. Ти задаци, су нарочито данас, веома тешки поготову за наше економске организације, које се са својим минималним приходима труде да обезбеде студентима, стан, храну и друге најосновније животне потребе. У овом кратком излагању изнећемо колико су наше организације одговориле своје циљу.

Наше мензе, наш Дом студенткиња, Удружење студената против тбц и Студентска задруга „Самопомоћ“ имале су у овој години двоструке тешкоће. С једне стране скупоћа, којом је отежан рад свих организација, а с друге стране збоскупоће све већи број необезбеђених студената. Таква је ситуација у којој су се нашле и у којој су морале радити наше организације.

Одбор студентских економских организација, као координационо тело свих наших економских организација предузео је сабирну акцију у Београду и унутрашњости. Намеравао је такође држати низ приредби у физичкој сали, које се нису могле одржати сем једне пред крај школске године.

Али пошто се свим овим акцијама није могло постићи жељени ефекат, приступило се повишењу цена абонаману у нашим меназама. Потпорно удружење је из својих сретсказа помогло наше мензе те се њихов положај у многом поправио. Наше мензе су и поред ових тешкоћа давале студентима здраву храну по најнижим могућим ценама. Наше млађе колеге не памте време када су студенти морали да се хране по разним нехигијенским кујнама.

Данас, и поред изнесених тешкоћа нема студената „млекација“ који су морали у хладним зимским јутрима прелазити по неколико километара да би себи обезбедили опстанак. Нема такође студената „паркетара“ ни студената који раде теже физичке послове као ношење ци-

гли на грађевинама или цагање дрва. Али то не значи да студенти живе и раде под повољним условима. Још увек студенти живе по нехигијенским становима и постају пленом разних болести а нарочито тбц; још увек раде у нехигијенским учионицама; још увек студирају под тешким условима, без довољно одеће и обуће. А о каквој разноди, забави и спорту, потребним омладини, не може се скоро ни говорити, сем оног што студенти сами после напорног рада организују.

Узимајући у обзир све тешкоће под којима су живели и радили студенти у овој школској години, резултати рада наших економских организација задовољавају.

На име помоћи, сиромашним и болесним студентима наше мензе, Удружење студената против тбц и задруга „Самопомоћ“ издали су за непуних девет месеци 459.509 динара. Тако исто помагали су студенте ванредни чланови Економског одбора, мацарско студентска менза „Бољан Фаркаш“, Менза бугарских студената и Менза јеврејског академског потпорног друштва. Потпорно удружење студената Београдског Универзитета, издало је студентима позајмице у висини од преко пола милиона динара. Наше мензе издале су 72.568 обеда, а просечно месечно наше организације су помагале 460 студената рачунајући и П. У.; укупно за девет месеци помогнуто је хиљаду двеста седамдесет студената. Међутим, режиски трошкови наших Е. О. износили су за време од девет месеци 498.500 а само за кирију издато је преко 160.000 динара.

Поред тога што је најважније у читавом раду наших удружења јесте морал и поштење. У нашим меназама и удружењима нема проневера, нема крађа. То су подаци које пружамо и пријатељима и непријатељима. У току године наше економске организације располагале су са преко 4.500.000 без и једног пропуста или грешке у пословању.

С обзиром на социјално порекло, здравствено и материјално стање студената, а имајући у виду стварне потребе студената и прилике под којим послују наше економске организације, Економски одбор је пружио пуно потпору Акционом одбору студентских стручних удружења у циљу да се отвори што пре Централна академска трпеза и да

Колико је било могуће помоћи студентима биће нам јасно ако узмемо у обзир да се само за режиски трошкове издало у току рада тј. девет месеци 498.500 динара а за кирију годишње преко 160.000 динара који ће трошкови по отварању Ц. А. Т. бити далека мањи. То је у главним цртама пословање наших економских организација

О продаји и обрачунавању „Младе културе“

Није потребно да нарочито истичемо значај и улогу студентске штампе. Док „Студент“ увек сбавештава омладину и јавност о студентском животу и акцијама „Млада Култура“ има једну другу не мање значајну улогу у нашем животу. Поред студената, кроз њене ступце су се појављивали и други омладинци, тако да је наш часопис добио карактер једног опште-омладинског часописа, где млади људи могу да објављују своје чланке приповетке, песме, приказе и белешке. Часопис у коме ће омладина наћи обавештења о свим културним питањима. Упознавајући омладину са најдрагоценијим културним вредностима. „Млада Култура“ била је стално актуелна.

Верујемо да ће сви студенти, сад кад пођу кућама, сматрати за дужност да у своје месту нађу ревизора, у кога се има поверења (свеједно да ли је студент или не), јер има још доста места у која часопис не долази, а то се несме до-

пустити. Студенти треба да се сваки у свом месту интересују како се врши продаја и све такве ревиЗОРЕ да опомену.

Бацач диска

Културне приредбе на Универзитету

Почетком ове школске 1939/40 г. студенти окупљени око својих културних удружења одмах су приступили организовању приредби у физичкој сали, припремању другарских вечери са културно забавним програмом и предавањима у Дебатним клубовима и културним удружењима.

Пошто код студентске омладине постоји велики интерес за све културне манифестације, универзитетске просторије тешко су могле да приме огромне масе младих људи и девојака које су дошле да чују излагања научника и уметника о разним актуелним проблемима науке и уметности, да чују речи својих другова о омладинским и културним питањима и да учествују у здравој и ведрој забави у заједничком животу младих људи, који заједнички подносе зло и добро и заједнички се веселе.

Што се тиче студената, њихове активности и интереса за културни живот на Универзитету, перспективе су биле још боље него раније.

Између осталих приредби напоменућемо само неколико њих. Најпре су одржане — две приредбе у спомен славних музичара Мусоргског и Чајковског. На овим приредбама одржана су предавања о њиховом животу и раду, о њиховим делима и значају. Уметници су извели неке од њихових најкарактеристичнијих ствари. Одзив студената и омладине био је велики и ове приредбе су показале да омладина жели да упозна и ову грану уметности која је под данашњим условима живота највише удаљена од ње. Разумели смо ми те уметнике и њихова дела јер су била добро објашњена и блиска животу. Треће музичко вече било је посвећено совјетској музици. За ову приредбу владало је велико интересовање, како код студената и омладине тако исто и у грађанству.

Две приредбе су посвећене привредним питањима. На првој су била предавања — „Селачки земљопосед“, „Развој пољопривредне технике и селачко газдинство“. Предавања су била исцрпна, документована и свакоме јасна. Предавачи су показали прилике, стање и тенденце даљег развоја како код нас, тако и у међународном обиму.

Друга приредба била је посвећена савременој привреди у Совјетском Савезу.

На приредби посвећеној медицини одржао је врло успешно предавање проф. мед. факултета г. Д-р Симона Милошевић и прочитана су још два реферата.

Одржано те такође вече босанских сељака и вече светске поезије, које је било посвећено

песнику Мајаковском. Публика је топло примила боканске сељаке и са радошћу их поздравила. Они су успешно извели све тачке програма а њихов успех све нас је обрадовао. Нарочито интересовање постојало је већ дужи времена за предавања о Мајаковском, а које је одржано у оквиру приредбе „Вече светске музике“. На овом вечери су поред предавања о њему рецитоване песме многих других песника.

Као последња приредба одржано је вече посвећено спорту. Све ове приредбе биле су добро посећене. На свакој од њих било је по неколико хиљада присутних.

Пошто је у великој физичкој сали било мало места за све посетиоце, добар део морао је да по неколико часова стоји, али ипак је свако био ведар и задовољан и није осећао умора. На овим приредбама се осећа блискост и свежина срдач-

ност и другарска атмосфера као и на свим нашим приредбама. Огромна посета ових приредби које су одржане скоро за месец дана показују колико је велико интересовање код омладине за научна, уметничка и сва културна питања. Оне су показале да је тај интерес свестран, јер сва предавања из области музике, књижевности, еконо-

мије или медицине праћена су са великим интересовањем и пажњом. Учесници су показали колико им је стало до одржавања оваквих приредби, показали су да је данашња омладина жељна знања и науке и да су овакве приредбе наша живојина потреба. Посета ових приредби виси на којој су биле, најбољи су аргументат у прилог њиховог одржавања.

Студентска задруга „Самопомоћ“

Једна од најстаријих економских организација је студентска задруга за рад и штедњу „Самопомоћ“ основана 1931 год.

У времену велике економске кризе чије су последице осетили најшири народни слојеви, није била поштеђена ни наша универзитетска

ће имати и свој бифе. Пословање задруге било је веома разгранато. Плодови баш те економске борбе су наше данашње економске организације и удружења, — наше мензе, наше потпорно удружење.

Од тада је скоро сав терет око збрињавања студената пао на наше

Студентска задруга „Самопомоћ“

омладина, која је од увек потицала баш из тих слојева.

Велики број студената остављен сам себи, био је принуђен да студира под најтежим условима. Студенти су радели на грађевинама, чистећи дрва, разносећи млеко, цестећи паркет, станујући по влажним и хладним мансардама и сутеренима, изложени да постану пленом разних болести, а нарочито туберкулози, студирали и спремали се, да и под тако тешким условима стекну што више знања и да га ставе у службу народа.

У таквој ситуацији оснива се студентска задруга за рад и штедњу „Самопомоћ“ са циљем да преузме на себе тежак задатак економског збрињавања сиромашних студената. Задруга је имала две секције: млекарску, која је показала врло велику активност и књигоvezачку. Касније се осетила потреба и за културним радом, те је основана библиотека задруге, шаховска секција, рецитативни хор и др. Продавница књига основана је 1937; 1938 продавница марака и дувана, а почетком идуће школске године задруга

економске организације, које су са пуно успеха одговарале својим задацима, чак и данас у доба највеће скупине.

„Самопомоћ“ и сада чини велике напоре око издржавања сиромашних студената, које упосљава у продавници. Она је сада омогућила студентима са својом продавницом књига да своје уџбенике не продају појединим торбарима по ниску цену.

Поред тога задруга врши својим колегама из унутрашњости све послове око уписа и овере семестра као и пријаве испита, онима који су у немогућности да дођу на време у Београд; све ове послове задруга увек када обавља са успехом.

Задруга ће радити и преко ферија. Све уџбенике, потребне за студенте права продаје; за унутрашњост шаље доплатом — поузећем. Свршава се послове студентима из унутрашњости који се тичу уписа семестра и пријаве испита.

Адреса: Студентска задруга за рад и штедњу „САМОПОМОЋ“

Правни факултет — Београд

Развој спорта на Београдском Универзитету

Почеци организоване студентске борбе и тежња да се подигне ниво студената одразила се и на спортском пољу. 1933 год. организовано је Удружење студената планинара, тада једино спортско удружење на нашој школи, јер је БУСК још раније због чланова нестудената напустио Универзитет и тиме прекинуо везе са ширим редовима студената.

Удружење студената планинара и поред приличних успеха није раширило спорт у масе студентства.

Београдски студентски спортоки клуб је покушавао још од свога оснивања да започне сарадњу са БУСК-ом, до које је и дошло 1939 год.

Као израз обостраног разумевања и пуне сарадње дошло је крајем исте године до оснивања Сту-

дентске фудбалске лиге, а затим до такмичења за првенство Универзитета у Фудбалу, за прелазни пехар Акционог одбора. За ове игре БУСК је дао своју целу фудбалску опрему.

Наставајући традиције ранијих година, студенти су се и ове године спремали за Ђурђевданске утакмице са радницима; али се сусрет одржао тек касније, пред 1500 гледалаца.

Истота дана одржала су се такмичења у трчању за прелазни пехар поч. ректора Драгослава Јовановића.

Б.С.С.К је, примајући у своју управу претставнике свих домова, факултета и мензи које учествују у овим такмичењима, примио и форму савеза спортских секција студентским удружењима. Сем Правног и Теолошког факултета, који су се касно јавили, учествовали су сви остали факултети, сви домови, све наше мензе. Надамо се да ћемо у идућим такмичењима срести и мађарске и бугарске студенте који живе у Београду.

Поред фудбала, ове године одржале су се и утакмице за првенство Универзитета у одбојци, за пехар Културног одбора. Од водених спортова гајило се само пливање. Преко целе године држали су се тренинзи у базену „Крсмановић“ а. Од пливачких сусрета имали смо утакмицу са средњошколцима, која се због смрти друга Седлана одржала тек 14 априла. Такође је одржано и међуфакултетско штафетно такмичење.

Завршетак спортске сезоне обележен је приредбом „Спортске вечери“ 21 јуна у физичкој сали Правног факултета. После извршене предаје пехара победницима студентских такмичења, прочитани су реферати о спорту на Универзитету

Пуна сала је још једном посведочила да у студентским редовима постоји интерес за спорт, да је то жива потреба наших генерација.

Делатност у овако скученом облику далеко је од тога да задовољи основне захтеве студената. Али наш је овогодишњи рад, без великих претензија и звучних наступа, био крупан корак напред, који је потврдио да се поред постигнутих успеха може и мора још далеко више радити.

Наставајући започету сарадњу са БУСК-ом, припремамо у првом реду даља такмичења за прелазне пехаре Акционог и Културног одбора. Сваке недеље организована се излети у ближу и даљу околину Београда. Купатило и игралиште БУСК-а на Ади са лоптама и мрежама Б.С.С.К-а.

Претстоји и рад на продубљењу веза са Туристичким удружењем на Свеучилишту у Загребу, а затим ближи додир на спортском пољу са студентима из других земаља.

Наш спорт, без фаворизовања појединца или група, развија међу студентима дружељубље и самопрегор, развија високу свест о потреби заједничког рада —

Искоришћујући могућности које се пружају,

рађа се студентски спорт, здрав, поштен, недирнут дужом комерцијализма и спреман да послужи интересима омладине и народа.